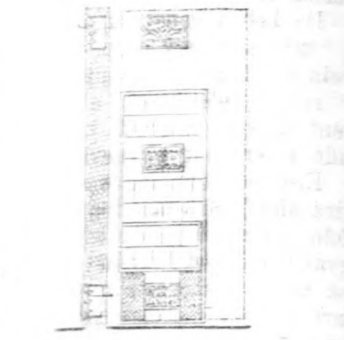

BUDAPEST.

...it
...és Brecka-féle lólló és szel...

...it;
...ezéseit.
...stóbnak különösen új építme-
...szereit: az egyik, az új szelvényen

...szakmába
...szereket

...tségye-
...mentve.

...delmi bank
...mellett

...ÖNÖKET

...lakházakra is.
...és 39 éven belül tet. zés
...kiküldenek.

...kizárva.

...K

...K

...K

...K

...K

...K

...K

...K

...K

...K

...K

...K

...K

...K

...K

...K

...K

...K

...K

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 fr.-kr.
Fél évre 5 " "
Negyed évre 2 " "
Egyes szám 5 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény főszerkesztő, Vécsey-
nének küldendő, a szerkesztőségbe
bemenve küldendő.

Közírási helyben
TIBORDEI K. LAJOS és IQ.
OSÁTHY KÁROLY könyv-
kereskedésében és a kiadóhivatalban
KUTASI IMRE könyv-
nyomdájában és postahivatalok
nélkül.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TARSADALMI és KOZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj
Négy hasábas postai sorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű a debreczeni
hirdetéseknél az árt. a 10-
oligóbb árt. vételmek fel-
bélyegző minden külsőbe-
küldés 30 kr.

„Nyitár”-ben megjelenő közle-
mény minden postai sora 30 kr.

Hirdetéseket felvételre a kiadó-
hivatalban, KUTASI I. könyv-
nyomdájában, valamint ZICHNER-
MAN H. újvá. hirdetésben is.

Név nélkül vagy bérmentés nélkül
beküldött hirdetések nem vétel-
nek figyelmbe.
Kéziratok vissza nem
adatok.

Andrássy a keleti kérdéstről.

Andrássy Gyula gróf az exkülgügyminiszter végre megszólalt a bonyodalmas keleti kérdésben. Interpellációt intézett a főrendiház tegnapi ülésén a miniszterelnökhöz, a mire Tisza Kálmán azonnal felelt is.

A nagyérdemű felszólalás és Tisza Kálmán miniszterelnök válasza szó szerint így hangzik:

Andrássy Gyula gróf: Nagyméltóságú elnök, méltóságos főrendek! (Halljuk!) Rendesen jól informált lapokban, már huzamosabb idő óta fentartja magát az a hír, hogy a bulgár-ruméliai unió kérdése az u. n. perszonálunió alapján oly módon fogja megoldani, hogy Bulgária hercege, mint szuverén herceg, egyszersmind a porta által Rumélia kormányzója foga kinevezetni, egy bizonyos számú évek tartására. Hogy ez iránt már legközelebb váratik a véglegesítés a porta és Sándor fejedelem között, és hogy ez esetben ki látás volna arra, hogy ez egyezmény a hatalmak által utólagosan jóvá fog hagyatni. Való ez a hír vagy nem, én nem tudom, de miután eddig megczafolva semmi oldalról sem lett és miután az eddig hivatalosan fentartott program, mely a status quo ante helyreállítását célozta, már senki által komolyan fenn nem tartatik, nem tartom lehetetlennek, hogy a perszonálunió eszméje maholnap bevezetett tényre ne alakulhasson. Ez okból érzem magamat utalva a miniszterelnök urhoz interpellációt intézni azon állapot iránt, melyet a közös külügyminiszterium a kérdéssel szemben elfoglat, mert meg vagyok győződve, hogy ha azon megoldás, melyre vonatkozom, jogerőre találna emelteni, az a monarchia és Európa békeje szempontjából, felette károsnak fogja bizonyulni.

Mint a berlini szerződés egyik munkatársa, egyetértek ugyan egy akkori tisztelt kollégámmal, Salisbury lorddal, ki más helyütt adott kifejezést abbéli nézetemnek, abban, hogy azon állapot, melyet a berlini szerződés Kelet-Ruméliára nézve alkotott, a kongresszus összes művének nem fő, hanem csak alárendelt részét képezi. Más részről azonban bevallom habozás nélkül azt is, a nélkül, hogy hogy ez által a felelősségnek engem is illelő részét magamtól el akarnám hárítani, hogy ezen alkotás a kongresszus működésének legkevesebbé elelkepes intézkedését képezte. Előttek tartottam én ezt már a kongresszus előtt is és azért más megoldást is óhajtottam volna. Nézetem rövidre összevonva az volt, hogy a st. stefanoi békekötés által körvonalozott Bulgária helyett, mely kiterjedése által nemcsak a török birodalom, hanem a Balkán félsziget minden többi népeinek jövőjét fenyegette, akosson a kongresszus egy kisebb, de e mellett lehetőleg természetes határokkal ellátott Bulgáriát, a többi pedig, a mi Törökország védelmére szükséges, maradjon Törökország minden frázis nélkül.

Ez irányban működtem mindaddig, míg meggyőződtem, hogy Anglia és Oroszország között e tárgyban már előleges egyezmény jött létre. Ekkor azután nem lehetett egyebet tenni, mint oda törekedni, hogy az új alkotás lehető garanciákkal legyen körülvéve. E célból megadatott a szultánnak a jog, a Balkán-szorosokon és a tenger partjain erődítéseket emelni és török őrséggel ellátni, megadatott a jog a milícia és a gendarméria tisztjeit kinevezni és végre egy európai komisszió lett megbízva, a kelet-ruméliai tartomány alkotmányának kidolgozásával, melynek szerintem gyakorlati érteke különösen abból állott: megakadályozni, hogy a keresztények ne részesülhessenek oly bánásmódban, melynek alapján netalán újabb vádakat lehetett volna emelni a török uralom ellen.

A berlini szerződés intézkedéseiből csak az az egy lett foganatosítva, a többi nem. Törökország egyetlen erődítést sem állított a Balkán magasságain, sem a tenger partján, és az annyira fontos milícia és gendarméria szervezetről mentül kevesebbet tartott. Szóval Rumélia csak a papíron volt török tartomány, a tényleg nem. A berlini kongresszus előre látta azon eshetőséget is, mint azt előre nem láttnia nem lehetett, ha a Ruméliában alkotott rend erőszakkal zavartatnék meg, gondoskodott arról is, mi történjék ez esetben. A szakaszban megadta Törökországnak a jogot, a megzavart rendet katonai erővel helyreállítani, azon feltétellel, hogy ezen határozatról és annak okairól utólagosan tudósítsa a hatalmaknak Konstantinápolyban székelő nagykövetei. Törökország e jogainak egyikét sem használta, sőt egyáltalán nem lehetett az, hogy a kez alatt már régén készülő öszezsekkérdésnek sikerült 24 óra alatt Rumélia és Bulgária egyesülését proklamálni.

Ezen a mitra vonatkozó körülményeket mélt. főrendek nem azért említettem fel, hogy a berlini szerződés védelmére keljek, melyet ma senki sem támad meg, meg kevesné azért, hogy érdemül tulajdonítsam magamnak azt, hogy nem bíztam a kelet-ruméliai autonóm tartomány tartóságában, mert annak belátására, hogy a kelet-ruméliai autonóm tartomány kevésbé fog a megpróbáltatásoknak hosszú időre ellentállhatni, mint bármely más alkotása a berlini kongresszusnak, valami nagy éleslátás nem kellett. Ha felemlítettem ezeket, azt csak azért tettem, hogy indokoljam azon meggyőződésemet, mely szerint, amint azon már előbb sem igen életképes ruméliai autonóm tartomány fenn nem tarthatóknak bizonyult, feladatunk többé az nem lehetett, hogy a tényleg csak papíron létezett és a szeptemberi események által bizonyosan nem erősödött status quo ante visszaállítását megkísértsük, hanem az, hogy a tarthatóknak bizonyult állapot helyébe, melyhez Törökország sem ragaszkodott többé, egy megoldást keressünk, mely az életképes és tartóság legalább némi garanciáival legyen ellátva. A kompenzáció theorijáját, mint jogot, ugyan elismerni hajlandó nem vagyok, legkevesebbé oly államokra nézve, melyeknek meg határai sem érinthetnek, másrészt azonban kétségtelenül elítéltem, hogy azon megoldás, mely csak az állam érdekeit veszi tekintetbe, mely a fennálló szerződés-eket bármely okból saját javára szétéptni jónak látja, már azért sem bírna a kellő tartósággal, mert jövőre másokat is ezen példa utazására fogja utalni.

Ha most tekintetbe vesszük mélt. főrendek, hogy Európa nem rendelkezik a Keleten végrehajtó hatalommal, hogy mi nem válakozhatunk e feladatra, hogy ez másokra nem bízhatjuk, ugy szerintem kétségtelen, hogy a Keleten csak oly alkotás ígérhet némi tartóságot, mely bizonyos természetesen egyensúly alapján maga magát lesz képes fenntartani. Nem kevésbé fontos reánk nézve, hogy azon megoldás, melyet Európával együtt létesíthetünk, ma az önfentartás feltételeivel bírnak, nehogy azután nagy áldozatokkal legyünk kénytelenek megvonni azon bonyodalmas ellen, melyeknek következményeit, mint szomszéd állam, mi fognók leginkább megérezni.

Ha most ezen szempontból tekintem azon megoldást, melyről szó van, ugy alig lehet ket vélemény a felett, hogy az u. n. perszonálunió alapján tervezett megoldás epen az ellenkezője annak, a mit akár nekünk, akár bármely más hatalomnak, mely a Balkán félszigeten feligmeddig állandó álláspontot óhaj, kivánna kel. Ezen eszme szerint ugyanis a török szuverenitás alatt álló bolgár fejedelem egyszersmind Kelet-Rumelia kormányzója is lenne, vagyis azon hivatalnak, kitől függ első sorban meghatározni, mikor leend szükség a török katonai erő behívására gondoskodni. Egyik foladata volna a török hadsereget ideje korán behívni azon esetre, ha Rumelia ismet akarna Bulgáriával egyesülni és netalán a bulgár királyságot kikialtani De ez a megoldásnak nem egyedül gyöngye oldals. Ha van a Balkán sziget viszonylagos teljes multjában egy történeti tapasztalat, melyből kiindulva biztosan lehet következtetni a jövőre is, a nélkül, hogy ellenkező meglepetéstől lehetne tartani, ugy ez az, hogy keresztény fejedelmek és keresztény népek, melyek Törökország szuverenitása alatt állottak, csak addig maradtak az alatt, míg azt írázniuk nem sikerült, miután pedig eddig legalább a török hatalom mindig sokkal erősebb volt, mintsem hogy egy fejedelmeknek vagy egy tartománynak kilátása lehetett volna a célt kizárólagosan maga erejével elérhetni, ebből következett, hogy az illető fejedelem vagy ország, mindannyiszor szükségképp szövetekezett minden elégtelen elemmel, mely a török birodalomban feltalálható volt, és mindig csatlakozott azon hatalomhoz, mely a török birodalom ellen, bármely okból, háborút viselt, akár egyeztek meg végcéljaik, akár nem.

Ez rövid története a keleti bonyodalmasnak a multban van tölem Bulgária hercegeinek jóhiszeműségét kétségbevonni. Mind amellott azonban kétségtelennek kell tartanom, hogy a mi a multban történt, az meg bizonyosan fog ismétlődni a jövőben, az illető fejedelem legjobb akarata daczára is. A multban ugyanis a vazallusi jelleg, egy a hajdani viszonyoknak megfelelő és elfogadott nemzetközi állás volt, és könnyebben volt eltűrhető, már azért is, mert több keleti tartományban állott fenn. Ma már e fogalom maga anakronizmus. Hozzájárul, hogy a bolgár fejedelem és a bolgár nép lenne az egyetlen, mely e helyzetben maradna. Nézetem szerint tehát már azért sem fogna hosszabb ideig nyugodtan túráni, ezen ma már alig indokolható viszonyt. Ha pedig mind ennek daczára a her-

ceg oportunitási szempontból, el is akarná azt egy ideig viselni, saját népe fogná az ellenkezőre kényszeríteni. Nem is kellene hozzá tennem, mert oly közel fekszik, hogy a független Bulgária fejedelme lehet alkalmas, ha saját országának érdekeit kell csak szem előtt tartani, Törökországnak jó szomszédja is; a szuverén herceg soha sem lehet jó szomszéd, még kevésbé pedig megbízható kormányzó.

Összevonva a mondottakat, ezen történeti tapasztalatok daczára, egy oly megoldást fogadni el, mely szerint Bulgária szuverén fejedelme egyszersmind Kelet Rumelia kormányzója lenne, annyit tenne, mint bulgár szempontból kényszeríteni a fejedelmet, egy újabb forradalomra, és a ruméliai kormányzóság által megadni neki az ehhez szükséges hatalmat és eszközöket. Hogy az ily megoldás nem kielégítő, sem tartós nem lehet, hogy ez senki által sem fogja komolyan vétethetni, és így senkit sem nyugtatja meg, azt hiszem bővebben bizonyítanom nem kell.

Ha, mint előbb említettem, a Keleten csak oly alkotás ígérhet tartóságot, mely képes önmagát fenntartani, ugy a perszonálunió alapján tervezett megoldásról el lehet mondani, hogy az nemcsak, hogy nem lenne képes magát fenntartani, hanem azt fenntartani senki más nem volna képes. Ha már most tekintetbe vesszük, mélt. főrendek, hogy ezen megoldás nemcsak hogy nem szüntethet meg a felmerült bonyodalmasokat, hanem teljes biztonsággal rövid idő múlva újabbakat és nagyobbakat fogna előidézni, ha tekintetbe vesszük, hogy az nem a ruméliai határozatlan viszonyokból keletkező bajok megoldását jelentené, hanem nézetem szerint annyit tenne, mint a keleti kérdést permanenciába helyezni, ugy azt hiszem, mélt. főrendek, eléggé indokoltam, mi okból tartottam magamat kényszerítve felvilágosítást kérni azon álláspontra nézve, melyet a külügyminiszterium e tárgyban elfoglat. Hogy ezt most tettem és nem később, annak oka az, hogy tartottam attól, miszerint később azon helyzetbe jöhetnek, hogy netalán egy bevezetett tényrel szemben kellett volna utólagos kritikát gyakorolni, a mi oly elvi eppen személys ellenzéki jeleget adhatott volna fel-szólalásomnak, mely szándékotól egészen távol van. (Helyeslés.)

Rudnyánszky József b. jegyző: (Olvasva az interpellációt) „Igaz-e, hogy tárgyalások folynak Törökország és Bulgária hercege között, melyek célja az, hogy a bolgár-kelet-ruméliai kérdés az ugynevezett perszonál unió alapján oldassák meg? Ha igaz, mind állást foglat el eddig és szándékszik elfoglalni ezen a közös külügyi miniszterium semberben egy ily alpra tervezett megoldással?”

Tisza Kálmán miniszterelnök kijelenti, hogy miután Európa nagyhatalmai között ép most folynak a tárgyalások a kérdést illetőleg, az interpellációra nézve nyilatkozni nem lehet.

Andrássy Gyula gr. bár nem tartja indokoltnak a mostani viszonyok között a nyert választ, mindazáltal abban a reményben, hogy e tekintetben legközelebb már pozitív, határozott eszmével fog a törvényhozás megismerkedni, a melyet a kormány megvalósítani szándékszik, tudomásul veszi a miniszter választást.

Országgyűlés. A közmunka és közlekedési miniszterium költségvetésének részletes tárgyalását folytatta tegnap a képviselőház. Az államvasutak címénél Böttik Lajos vette eles kritika alá az adminisztrációt, mire Kemény miniszter válaszolt. A tervezett székely vasutak szóba hozatván, igen kiméletlen és éles jellegű, személyeskedő szóváltás támadt Dobránszky és Lázár Ádám között.

Majd Domahidy István és Isák Dező, a szatmármegyei főlokás Lázár Ernő a Maros áradása miatt szólaltak fel, kiknek a miniszter megnyugtató választ adott.

Közben megérkezett a főrendiház izenetevel Gyulai Pál, ki azt átadva, meleg és kegyeletes szavakban vett búcsút a háztól s egyuttal azon intézményről, mely mellett a két ház eddig, hosszú időközön át jegyzői által közölte egymással izeneteit. Gyulai ünnepélyesen mondta a pillanatot, midőn az jelenik meg a képviselőházban a főrendek izenetevel, kardosan, atilláns — utoljára. A ház megjelente Gyulait.

Végül a miniszterelnök válaszolt három interpellációra. A dresdai tornánappelyre azt felelő Olay Szilárdnak, hogy a magyar lobogó és nemzeti szín szalag nem tipotartott porba és megesett kibágásra a bocsánatkérés megtörtént hivatalosan, az ünnepelt intézkedéséről. Az egész ház, az interpelláló kivételével, tudomásul vette Tisza választ. — Majd Tassynak, azt felel, hogy szerb kölcsönért a monarchia részéről senki sem vállalt garantiát, nem is kérte azt senki. — Végül Gulácsynak

mondta, hogy igenis, a budapesti térráncsnakság német nyelven irt át a solti felső-járás szolgabíróinak a ezt utasította is, hogy hajtsa végre, mit végrehajta ni kell, — de törvény nincs, mely a katonai hatóságoknak megtiltana, hogy a polgári hatóságokkal németül levelezzenek. A ház mindkét választ tudomásul vette. Ezzel a tés véget ért.

A forrongo Balkán. Angolország javaslatára a hat nagyhatalom képviselői azonos tartalmu nyilatkozatot adtak át Delyanis kormányelnöknek, melyet eljelenlik, hogy miután Görögországnak semmi legitim oka nincs a Törökország elleni háboru megindítására, a hatalmak ellenezni fogják Görögország akcióit a tengeren, a mely hátrányos a béke érdekében nézve. A Friedrich Karl német véres hajót sörögőse felszerelik, hogy mielőbb elindulhasson Pireusba. De ly a n i s kormányelnök hosszasan értekezett a királylyal, aki kijelenté, hogy osztozik a nemzet érzelmeiben és saját álláspontját azonosítja a görög kormány álláspontjával, mert ő is hellén. A hatalmasságok együttes nyilatkozata leirhatatlan hazafias izgalmat kellett és általános a folha borodás a nemzeti függetlenség megtartásámiatt. Pireusban népgyűlést tartottak, mely elhatározta, hogy Delyanis kormányelnökhez udvözlő felirat intéztessek Angolország ellenében tanusított magatartásáért és a kormányelnök felszólításáék, hogy ezentul is védője legyen a nemzeti ügynek. A vidéken tiltakozó népgyűlések tartatnak. Hivatalos jelentések szerint a görög haderő jelenleg 83.000 emberből áll. Minden fegyverfogható ember zászló alá hivatott, sőt a jövő évben sorozandó korosztályt is fegyver alá szólították. Tiszteben nagy a hiány. A tengeri haderő is harezkepes. Al 4 nagy hajóból, egy korvettből, 9 ágyúszabdól és 19 torpedó hajóból. A tengeri flotta Salamisnál áll. A béke megkötése iránti feltételek Szerbia részéről már megállapítottak. Mijatovics Nisbe hivatott, hogy mielőtt elutazna, utasításokat kaphasson. A szerb kormány be-kés szándékaik mellett föltehető, ha a béke mielőbb meg fog kötöttni, ha a porta képviselője Mrdjid és Gesow bolgár megbízott szüntén békes utasításokat kaptak.

KARCZOLATOK.

(Andrássy — Tisza ellen. — Görögországban. — Jó jel. — Kéhez mi illenek?)

Andrássy beszél — Tisza ellen és üi ennek keleti politikáját.

Az augurok tehát nem mindig nevetve találkoznak.

A mostani külpolitika augurja Andrássy volt — Tisza ugy jutott beie a kredóba, mint Pontius Pilátus.

És most már imé — még Andrássy se mondja néki, hogy „cre do!”

Görögország nekimegy Törökországnak. A nagyhatalmak visszarantják.

Ugy látszik, hogy Ajax, Achilles és Agamemnon meghaltak, és Görögországban nem él több ember, mint csakis — Terzites!

Az én hitem.

Hiszek, hiszek jó csillagomban, Fejem felett Lattam buban, gyalázatomban, Posványokból kivezetett!

Hogy ne hinnék jó csillagomban, Ugyem, neked? Független lesz honom, veszélyből S elcsüggedésből kivezet!

Gill Balázs: No, én már bizton hiszem, hogy a szabadelvű párt se bánja, ha ez egyszer — győzünk!

Nyomdási: Hogy-hogy?

Gill Balázs: Hát ugy, hogy nekem a hitelezőim mind szabadelvű pártiak és ha az utcán sétálok, senki se zaklat, de e hejett mind — mosolyogva fogad!

Kihez milyen sziodarab illik?

Bukott képviselőkhöz: „Az ember tragédiája.”

Adóját ki nem fizetett vagy semleges képviselő-választóhoz: „Közönyt közönynyel.”

A magyar pénzügyminiszterhez: „Fenn az ernyő, nincsen kasa.”

A jubilátus miniszter elnökéhez: „A fény árnyai.”

A protekciót élvező üresfejhez: „A z én Lipótkám.”

Hazánkra férne már valaha: „Árpád ébredése.”
A bántalmazott horvát bánhoz: „Már rád bán!”
Bizonyos, saját pártjuk által elejtett jeltételekhez: „Coriolán.”
A magyar parlamenthez: „Sok zaja semmiért!”

Gill Balázs

Még egyszer a programbeszéd.

(Levél a f. szerkesztőhöz.)
A politika mezéjén a velünk ellenkező oldal: működő férfiaknak, meggyőződéses alapuló nyilatkozatai előtt is kalapot szoktunk emelni. De engedelmet kérünk, ha a vasárnap hallott programbeszédet nem tekintetjük olyannak — a melynek alapeszméje örvendetes lenne a nemzetre és az országra nézve. Mert a jelölt ur (egy nyilatkozatából itelve) vagy mint balkezeppárti nem volt meggyőződésből az, — vagy most nem meggyőződésből kormányzó! Igaz lehet csak is annyi, hogy a jelölt nemes gróf ur teljes erejéből Tiszza párti, mint azt annyira felhevítve, beszédjének végszavaiiban... maga is ki nyilatkozta!

De a szónoki kísérletnek még ezen kis részlete sem volt annyira elhibázott, mint az, hogy akadt egy képviselőjelölt, ki magát a szó szoros értelmében Tiszza-pártinak vallotta, mert ehhez nagy elszántság kellett éppen itt, a magyarság e Metropoliájában, mivel még eddig Magyarországon — egy miniszternek sem volt pártja! Mert tenne e tekintetben kivétel éppen a nagy és független Debreczen ós város?

Hanem a mi ellenállhatlanul mosolyra bírta a halgatóság elég nagy számu kontingensét s a mi miatt ki-ki legalább saját keblének titkos helyiségében, elítélte a pártintéző köreit és sugóit, az nem volt egyéb, mint az, hogy a cserék a szülő kérdéseinek bonyodalma is érintett. No, ezt a pontot a befolyásos urak rosszul sugták be a jelölt nemes grófnak, mert ennek felvetésével sokat ártott a gróf saját ügyének és czélja elérésének. Erre vonatkozólag most csak is ennyit jegyeztünk meg.

Hu moros megjegyzések is voltak hallhatók a programbeszéd után; akkor például, a midőn úgy, mintha féltékenységgel fenyegetőzött volna, egy a jelöltet üdvözölő fiatal szónok ur azt mondta, hogy ő nemcsak a levegőből, de... számokból is beszél! Oly számokból, a melyekből azonban nem árult el semmit, gondolván magában, hogy a zokat találja el ki-ki ön magától! Pedig ha ezen számokból oly bizonnyal tudna ki a kormány-párt leendő többsége, azokat ki kellett volna mutatni már csak az ellenpárt elrettentésére is! Mert a felköszöntő ur a számok alatt csak is azt érthette, hogy mennyi az ő pártjuk korteseinek a száma!

A helyett a helyzethez nem is egészen illő guymosollyal fenyegette meg a függetlenségi pártot, mondván, hogy az igen korán örült a csalóka reménynek, mert ő (a szónok) már eleve is úgy elítélte a jelölt gróf ő méltóságát, mint a Debreczen II-ik választóker. képviselőjét! — Szép ez a bátor reménység, de talán még is szebb és jobb lett volna

lemente után dicserni a napot, mert mi bizony kimondjuk minden tartózkodás nélkül, hogy a mily vonzó és mindenkit megnyerő volt a grófi jelölt ur választékos modora, uri magatartása, és mesterkéletlen nyilatkozása, épp ennyit ártott neki — a többi között — a csere-kaszáló ügyének megemlézése, és most a választást megelőző néhány nap alatt kétszeres ártalmára fog válhatni a javában folyó és általános ingerültséget keltő érzések korteskedés. Kivált az alárendeltel folytatják azt alárendelt-séggel járó tulbulzalommal, lehet önmaguktól, de mindenestre a főispán ur itt eddig rendíthetetlen népszerűségének és közszeretetének rovására, mert kérdeznünk kell, hogy ha már is kezdik a főispáni hatalom kiterjesztését és már is beigazolják a miniszteri önkény és mindenhatóság veszedelmes voltának beigazolását; ha már most is így vagyunk; hát majd akkor, a kenyértörés napján hová fájulhatnak ezen a szabad-választás köpeny gébe hajtott önkény tulkapasai?

Debreczen, 1886. jan. 27.

Egy választó.

A nők társadalmi helyzete.

— Irta: Dr. Szántó Sámuel. — (Folytatás.)

Molière a „tudós nőkben” pellegére állítja a női tudakosságát. Voltaire maró guynyal beszél róluk s még azon kiváló férfiak is, kik a nagy eszmei harcokat a francia forradalmat e ökszítették, még ezek is a nők ellen fordulnak. Montesquieu a híres francia tudós mondja: A természet, mely a férfiakat erő és ész által különböztette meg, a nőnek kellemet adott azt akarván, hogy ez legyen hatalmuk véghatára. Tehát a nővel hiányoznak a kellő értelmi tehetség s szellemi munkához. Világosabban mondja ezt Rousseau a nevelésről irt munkájában: „A nő kizárólagos rendeltetés, hogy a férfiak tessenek, de kevésbé szükséges, hogy a férfi tessenek a nőnek.” Ime tehát a nőnek nincsen más rendeltetése az életben mint az, hogy a férfiaknak tessenek s mégis örökké guynólódunk a nők hiúsága, tetszésvágya fölé — pedig hát ez természetes rendeltetésök csodáljuk, ha Maria Stuart a vérpadra készülvén a tükör előtt végzi utolsó toilletjét s haragszunk, ha a nők egyes természeti mostoha-ságokat s fogyatkozásokat mesterségesen igyekeznek pótolni — de hát hiszen nekik tetszenők kell. Ilyen hangulat mellett a francia forradalom sem hozhatta meg a nők teljes függetlenségét. A nő ugyan a harcban ott volt, a női nem szolgáltatta ep úgy a szabad-ság martírjait, mint a szenvedély tigriseit, ott volt minden alakban, de azért még a forradalom emberei sem merték azok egyenjoguságát kimondani.

Csak a XIX. században kezd a nők helyzete a tudósokat foglalkoztatni a különböző társadalmi kérdések között, melyek még maig is megoldásra várnak, ott van a nők kérdése is. Auglia nemes fia Mill Stuart János volt ama kiváló férfi, ki a legújabb korban először emelte föl szavát a nők érdekében „a nő alárendeltsége” czimú munkájában. Ő volt az első, a ki kimerte mondani a nagy szót, melynek neve „nő emancipáció.” Megvallom magam is csak tarózkodással merem ezen szót kiejteni, nehogy Faustként oly szellemeket idézzek el, a melyekkel magam

sem fogok bírhatni. De nem csoda, hisz olyan gyűlölt ezen szó, még a mi társadalmunkban is. Mennyi balfelfogás, mennyi téves vélemény van ezen kifejezés föl elterjedve. Az egyik e szónál mindjárt férfi ruhában képzeli a nőt, a ki lő, szur, vág, lovagol a futtatásra, vadászatra jár, iszik, korcsmázik s mellette már ott képzeli magát, talán a főző kanállal kezében vagy más nem épen prózai foglalkozás között. Egy másik bajszos galambot képzeli, a ki sarkantyus csizmában turbékol, a harmadik pedig keresztet vetve megjósolja Nostradamusként a világ végének elérékezését.

De ne ijedjünk meg a szótól s igyekezzünk rövidden megismerkedni a női kérdés jelentőségével. Nem lehet feladatunk itt a kérdés jogi vagy bölcsészeti oldalát tárgyalni, csak nagyon röviden reá akarok utalni annak fontosságára.

Különösen két szempontból érdemel ezen kérdés figyelmet. Az egyik a jogi s politikai szempont és ennek védői az egyenlőség s testvériség eszméjét a nőre is kiterjesztetni kívánják. Nem tartják jogosnak, hogy a nők adózzanak, de az államügyekbe bele ne avatkozzanak, s igazságtalanságnak mondják, hogy a törvények a nőkre nézve is kötelezők, de a törvények megalkotásánál ök képviselve nincsenek. Kívánják tehát a politikai jogok kiterjesztését a nőkre, egyenjoguságot minden téren s be nem tudják látni, hogy ha a nő gyakran kénytelen férjének a programbeszédet megszugi, miért ne iehetne ezen nő mindjárt honatyja, pardon honanya, s valóban sajtóságos a mikor azt látjuk, miként udvarolnak a követjelöltek a választók szép nejeinek, miért ne adhatná ez is szavazatát arra, a ki neki jobban tetszik.

(Folyt. köv.)

Helyi hírek.

* Vályi Árpád, Debreczen sz. kir. városa II-ik kerületének függetlenségi párti jelöltje, mint épen most értesülünk, a szombatou déután 1/2 4 után Budapest. felől érkező vonattal városunkba érkezik. Vele jönnek Thaly Kálmán, B. Orbán Balázs és Isák Dzsó orsz. gy. képviselő urak. Vályi Árpád képviselőjelölt program-beszédjét másnap, vagyis vasárnap, jan 31-én délelőtt 1/2 11 órakor tartandja meg a városháza nagy termében.

* Évi jelentés. Az iparos ifjusági önképző és betegsegélyző egylet titkáranak 1885-iki évi jelentéséből, mely tegnap hozzánk is bekeüldetett, de természeté miatt nem közölhetük, közöljük a következő adatokat: Partoló tagsági díj czimén befolyt az egylet pénztárába a múlt évben 178 frt. Van az egyletnek alapító tagja 35, partoló tagja 90, rendes tagja 78. Tartott a múlt évben egy téli és egy nyári táncvigalom, továbbá egy felolvasás. Az összes bevétel volt: 1333 frt 99 kr., — a kiadás pedig: 1811 frt 82 kr., — az évet tehát 427 frt 83 kr deficit t t el kellett bezarni. A vagyoni állapot a következő: Pénztármaradvány 1884. évről 154 frt 71 kr., — takarékpénztárban 3755 frt 66 kr., — összesen: 3910 frt 37 kr. A könyvtár jelenleg 812 kötetből áll, ennek értéke 1140 frtban van megállapítva. Ingóságok értéke 1447 frt 90

kr., — így összegezve az egészét, az egylet vagyoni állapota tesz 6498 frt 27 krt. — Az utas szállót igénybe vette 106 átutazó iparos segéd, betegsegélyezésben részesült 22 egyleti tag. A budapesti orsz. kiállítás tanulmányozásán véget 15 egyleti tag látogatott el uti költséggel. A VI-ik országos iparos ifjusági vándorgyűlésen az egylet hivatalosan képviseltette magát — s egyik alelnökké az egylet ez idő szerinti elnöke: Lőrinczak László választottat.

* Egyház. A debr. ref. egyház jan. 24-én, tartott presbyteri közgyűlést, nt. Némethy Lajos ur lelkes elnöke alatt. A gyűlés egyik legfontosabb tárgya volt a presbyter-választás alkalmára az utcai küldöttség megalkotása. Megválasztottak: Péterfia utcából: K. Tóth Antal elnöke alatt Lisztes János, Saánki Ferencz, id. Zöld János, Buzás Péter, Juhász Gábor s David Mihály jegyző. Hatvan-utcából: Beke Mihály elnöke alatt Kapros János, Nagy Gábor, Csobán István, Debreczeni Gábor s Hódy Béla jegyző. Csapa-utcából: Szűcs István elnöke alatt Bács András, Óri Mihály, Vágó Márton, Pongó Lajos és Lada Sándor jegyző. Czegléd-utcából: Otrókocsi Vég János elnöke alatt Bartha Dániel, Boldogh István, Fekete István, Némethi Sándor, B. Nagy János és Sütő József jegyző. Varga-utcából: Alföldi Gábor elnöke alatt Keszev József, Pethő István, Kovács János, Vértessy János, Herczeg János és Jeney Miklós jegyző. Piacz-utcából: Nagy Ferencz elnöke alatt Jóó István, Tamás József, Erdődi Dániel, Debreczeni Sándor és Futó Mihály jegyző. A presbyter választás jan. 31. és febr. 1. 2-ik napján történt meg. A központi bizottság tagjaul ft. Révész Bálint püspök ur elnöke alatt megválasztottak: Némethy Lajos, K. Tóth Mihály, Kiss Albert, K. Tóth Kálmán lelkes urak, Beke Mihály, K. Tóth Antal, Szűcs István, Otrókocsi Vég János, Alföldy Gábor, Nagy Ferencz, M. Kiss István, Keszev János, Keszev József, Kertész János, Kertész Mihály, B. Nagy János, Magyar Gábor, Bartha Dániel, Mészáros József és Somogyi Pál.

* A felolvasókörből. A holnapi felolvasó estélyen dr. Kardos Sámuel ur „A védelem a bűnügyben” czim alatt értekezést tartott, adama pedig Tóth László ur „Debreczeni adomák” czimú dolgozatát fogja felolvasni. Bokody Antal ur. — A felolvasás pont 5 órakor veszi majd kezdetét. Belépti jegyek a körbe kívül álló közönség részére Gölti Nándor ur gyogvszertárában kaphatók.

* Az ember tragédiája. Madách her vadhatlan dicőségü dramai költeménye került szíre színházunkban tegnapelőtt zsufolt háas és teapuz is szép számu közönség előtt. Talvay 10—12 zsufolt házat ért Debreczenben a magas ráptú költői mű ére, ezuttal is megmutatta közönségünk, hogy — bár szereti, ha a műsorban minden dramai irány váltakozik — legjobban vonzódik még is az eredeti színmű és a magasabb dramai fajok iránt. Talán most se maradna el a színházból Debreczen törzspolgársága, melyet a történelmi s általában a magasabb tárgyú művekkel lehet a színházba járásra szoktatni. Eljött volna a publikum akkor is, ha nem tessik a színlapra azt a kisvárosias furcsaságot, hogy dramai költemény „öt szakaszban, melo drá-

A »DEBRECZEN» TARCZÁJA.

Születésem napján.

„Vállaim föl húszonöt év van már...” Petőfi.

Rég elmúlt éjfé!; már a hajnal Pirostitja az ablakot, — Vidám reménnyel üdvözöljed Bus lelkem, a mai napot! Hisz ez születésemnek napja, S épen a huszonötödik. . . Lám, lám az ember, észrovetlen Lassan — hogy megöregedik!

Még mintha csak tegnap lett volna: Midőn pajzán gyerek valék, — Midőn gond nélkül, játszi kedvvel, Himes pillangót kergeték, — És ime már huszonötödik Jöve el születés-napom. . . Az elmúlt esztendőket mostan Lelkemben visszaálmodom!

A szenvedések iskoláját Keresztül jártam — s lelkemet a gond, a bánat nem töré meg, De megédz a szeretet! Ez volt világitó vezérem, — „A sötétben szövétnekem. . .” S habár a sors kegyetlenül vert: Vidáman zengett énekem!

Ha szívemet a bánat tépte, S vérzett a szenvedés alatt: Azt a világ nem vette észre, Mosoly derité ajkamat! Még akkor is, ha egyik-másik Hülsen leányka elhagyott: Nem gondolek öngyilkosságra, Borba fojtám a bánatot!

A szerelemnek mézét, mérget Egyformán sorra izletem, — És a tapasztalás bányája Kitártá kincseit elem, — Mit gyújtogtettem itten, ottan: Ismét szétosztám pazarul. . .

Ámbár tudom: a magyar ember Csak a saját káran tanul!

Ki jó ma engem üdvözölni, Születés-napom ünnepe? Keresetek föl együtt hárman: Szeretet, hit és zóid remény! És mégis, mintha elborították Szivem eget a fellegek. . . Bus sejtetem szellője csap meg: Hogy boldog sohasem leszek!

De félre a bus sejtellemmel! Remény, derítid föl egemet! Igérd meg annak teljesültét, Miért fájo szivem eped: Hogy már jövöre ne magamban Ünjem meg ezt az ünnepet. . . Kis feleségem ajka nyujtsa A legforróbb üdvözletet! (Debreczen, jan. 27.) Kósa Barna.

Csevegés hazulról.

— Teieki Sándorfi —
Európát hó borítja, Londontól Nápolyig mindenütt fehér, a természet óriás szemfedője takarja a mi világrészünket, leg tág a sabb ha a zánkét, mert, ha már nem férünk meg a mi kis hazánkban, melyet az öregek nagy Magyarországnak neveztek, s a mely öket tökeletesen kielégítette, az ő szük fölfogásokkal hát csak inkább választok magamnak egy jó nagy darab hazát, mely lehet, ha nekem tetszik, Európa vagy az egész világ egész az operenciás tengerig s nem kacérkodom sem Bécs rezidenc városával, sem azokkal a sovány örökös tartományokkal, a melyekre még Bismarck ur sem vágyik.

helyre megyen ki a jószág. De beszéljünk ide való eseményekről.

Korunk egyik nagy nyavalyája az öngyilkosság. A napokban egy nagy lepedős lap hirovatában öt öngyilkosságot olvastam egymás után a következő apró cikkeiben, a társadalom minden osztályából.

Konyhaszólától lenyelvelé asszonya gyufát vesz be; a szakácsnét ott hagyja a kano-nir, vízbe ugrik; az inas elkártazza pénzet és óráját, folakaszítja magát; a diák-gyerek megbukik a vizgán, agyonlövi magát: a patyi kus segéd feltékenységekben megmérgezi magát; a bukott kereskedő revolverrel likvidál, a bankár ha a szerencse nem oldoz, beadja a kulcsot magamagának; a borbély beretával hasítja föl torkát; az ur, a katona, a pap, a hivatalnok, az iro, a művész, szóval a társadalom minden rétegeből valónak örege-fiatolja, apraja-nagyja, kor- és nemkülönbég nélkül öli gyilkolja magát.

Mikor azt hallom, hogy z iláltanya giviszonyok, már tudom, hogy öngyilkosságról lesz szó. Sokan a civilizációt okozzák, a vallástalanságot, a hitelenséget, ebben fekszik a ragadóssága, majdnem epidemiája az öngyilkosság: ki tudja megfejteni e talányt?

Egy esetet mondok el, a mi vidékünkön történt, Kóvár-Remetén. A késő őszel, egy 10—12 éves leányka átjön gázoloban a Lapos vizén; apja ki a viz partján dolgozott, megdorgálja, miért nem hozta le a csizmáit? A lányka haza megy egy játszó társának oda ajánlkozva csizmáit, visszamegyen a folyóhoz, apja mellett halad el a ki azt kérdi, hová megyen? Mosolyogva felel rá: „Majd meglátod” s a malom kerekéi alá veti magát; összezuott holttestét fogták ki.

Tíz-tizenkét éves lányka, neveletlen szülők gyermeke, ez esetben sem civilizáció, sem vallástalanság, sem hitelenség, sem epidemia — de hát mi? Bölcs ember volt hajdanában Plato. De azt még sem volt észszel által látó. . . És a többi. . .

mai ezen czal — Talvay az idén a Tiszán elmentő s Aradi urna sebbek volt értelmében egyiptomi jóból összead idén (bár, vonatott v némely jele sári) népes hák szépek tekintetében voltak oly tás, habár gadhatlan közöl emlit rabb gördü jehzette vo söbb, mint forradalmi nitva. Rem többször is csak javala hogy nincse kának bőve jzótta; s talyvaly is szinezett nál van me anyag, hogy ó naugjában szerepen v is ferias, u terpretálni, eszme is náta azt a kitani lehet csakugyan kinek mélye valódi ényé jával pedig, rve valt, a kedves, szeg rében nem volt az, me gett a kiss szenvedélyek szat, mester nyének baj erőt, mely mával is jár a forradalmi szep volt es drasztikumai Utalunk na Ebben a jel latally úgy a drasztikusab dig ő vege melyek e fil bantottak. G viszaadni, o mást nem v hangját nem dühös ördög retteszerű v hangját nem y er Poldi suly es nyu

csakugyan b ember — v

Az Ava vármegyének zseg ott a z 4-dik haz e uszorával gy szögy a sz reziogy gaz iyen Lánca körjegyő, a tarsa. Egy s paraszt, két adosa volt bói allott majdnem eg ják; Lánca lakra akar u tát ragad s kom, a mi a nem hagyom Láncky ur zához küldi romkodások lason levő k sertesusból, hozza teszi, 4-ed nap is V a k mondia Kolt

Tenki orvosnak vol hely tekerő akademiára vizsgán megt yasz iskolát Szerencsét p nyaban, késő annyira resz sem alkalma hon többet v pen eljásoo Atya j nyával időz mondia, hogy es sok pénz zelt s észre

Farbige seidene Faille Francaise, Surah, Satin merveilleux Atlassé, Da-
maste, Ripse und Taffete fl. l. 35 per Meter bis fl. 7, 45 perf. in einzelnen Rollen und
Stücken
Joffrey in's Haus das Seidenfabrik-Depot G. Hen-
nberg (s. und f. Hoflieferant), Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 fr. Porto.

Meghívás.

A hajdu-nánási takarékpénztár t. részvényesei
az 1886-ik év február hó 21-ikén, délelőtt 10
órákor, H.-Nánáson, a városháza nagy termében
tartandó

KÖZGYÜLÉSRE

tisztelettel meghívtnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Igazgatói jelentés az 1885-ik tüzlet évről.
2. Igazgató és gondnok választás.
3. Az 1885-ik évi mérleg bemutatása és megbirálása.
4. A felügyelő bizottság és a nagyválasztmány kiküldötteinek jelentése, a számadás és mérleg megvizsgálásáról, ennek kapcsán az igazgatóság és tisztviselők részére a felmentvény megadása.
5. A választmány kilépő tagjai helyett új tagok választása, stb.

Pákozdy Lajos,
elnök.

ENCSILLAG ANNA.

óriási hosszúságu Loreley-hajammal, mely az általam
feltalált haj-növesztőkenőcs következtében, 14 hó-
napalatt 185 cmtr. hosszúságot ért el és oly sűrűen
nőtt, hogy annak súlya miatt három fontot már is ki-
ke lett vágni.

Ezen haj-növesztő kenőcs a leghíresebb szak-
férfiak és orvosi fakultások által elemezettvé, nem-
csak teljesen ártalmatlannak, de a maga nemében ki-
tűnőnek is találtott. Növeli ugyanis a hajak nö-
vési képességét, erősíti a haj alapot s a leghiz-
tosabb mód a haj megtartására, valamint kopasz
fej, ritkás bajusz és haj ellen is kitűnő hatásának
bizonyult.

CSILLAG ANNA

Küldemények minden világrészbe, az összeg előle-
ges beküldése mellett, vagy utánvétellel eszközöltnak.

Csillag et comp, Budapest, Király-
utca 26. szám.

Kapható Debreczenben: Dr. Rothschnek V. Emil ur
gyógyszertárban.
Ára köcsögnként 50 kr., 1 fr. és 2 frt használati
utastásai.

ANNA CSILLAG

Az egészség megtartását, a betegség gyógyulását 37 évi időtartam alatt bizonyítva.

Nicolai orvos, kinek többször volt alkalmja betegeknek a Hoff János-féle malátagyártmá-
nyokat elrendelni, leírja azoknak kitűnő hatását különféle betegségeknél. Az ön malátá-chocolade-ja,
így ír ő, a legkiválóbb valamennyi chokoladé közt, a melyeket csak ösmerek; ebronikus gyom-
morgyengeségű s nehéz emésztésűek mindig a legjobb sikerrel használnak. Frigyes Ferencz II.
Mecklenburg-Schwerin nagyhercege mondá: Fogadj ez okmányt, mint kitűnő malátakészít-
ménynek elismerését. Sőt a Mecklenburg-Schwerin anyanagyhercegnő, született porosz her-
cegnő, is okirattal tüntette ki. Ily kitüntetésekben részesült Hoff János találmánya óta 1847-től
1884-61. utóljára Nizza-i egészségügyi világkiállításon (ezüst díjérem). Ezen 37 év alatt több
százszor gyógyultak meg szerencsésen a malátakészítmények által, s ezekből mintegy 27000 rak-
tár létezik a földön.

Egy császári kitüntetés (a Hoff János-féle malátakivonatról.)

A malátakészítmények feltalálójának cs. kitüntetésénél cs. k. koronás arany érdem ke-
resztel mondá: Igen örvendek, hogy ily férfit, mint önt,
kitüntethetek; folytassa csak embertársai javára
irányzott működését. Ezután következett az udvari szállítói okmány adó-
mányozása Hoff Jánosnak, Berlinben, Neue Wilhelmstrasse 1 és Bécsben, Bräunerstrasse 8.
Erzsébet királynő tábora kórháza Bunzluban 1866.

(Hivatalos jelentés). Ön nekem kimondhatatlan örömet, ezen betegnek pedig könnyeb-
bülést szerzett. Ha a szegény sebesültek örömet láthatna, ha a palackokkal hozzájuk közelede-
ny, már ekkor is jótéteményei leguagyobb jutalmát érezné.

Az itteni tábora kórházban van néhány napon sebesült, de különösen egy Mrosowszky
nevű porosz, kinek erei a hosszú szenvedés miatt igen kimerültek. Az ön malátakivonati egész-
ségisere sokban fog elete fentartásához hozzájárulni.

Reichenbach tartománytanácsosné született Rothkirchen-Trach báróné előljárónő. Berlin.
10 palack Hoff János féle malátakivonati egészségisere 2 palack koncentrált malá-
tá-kivonati használatát után köhögéseműl, mely igen erős vérköpéstől volt kísérve, s na gy usz
gyengeségeműl tokeletesen helyreállítottam.

Jegyzet.

Valamennyi hirdetés malátakivonatról utaztaték, mit a betegek s az
orvosok kell tekintetbe venniök. A valódiság jelöl a Hoff János-
féle malátakészítményeken a védjegyek a feltalálónak Hoff Jánosnak
(arczkepe s aláírása) kell lenni.

2 frt alatt semmi sem küldetik. Az első, valódi nyakoldó Hoff János-féle mellmalátá kivonati
czukorkák kek papírban vannak.
Me egygyult betegeknek, kik mellbetegségeitől, testi gyengeségtől, hámorrhoidalszennvedésektől meg-
szabadították, leírát a használati utasítással együtt mindenki ingyen megkapja.

Árak: Malátá kivonati egészségisere 1 palack 60 kr., 1/2 kilo malátacukorkádé 1 2 frt 40 kr.,
1/4 kilo 1 frt 30 kr., II. 1/2 kilo 1 frt, 60 kr., 1/4 kilo 90 kr., 1/4 kilo 60 kr. Malátacukorkák 1 zacskó
60 kr., 30 és 15 kr. — Malátá-kivonati üvegcsé 1 frt 12 kr., kisebb 70 kr. — Az első valódi nyakoldó
Hoff János-féle malátacukorkák kek papírban vannak göngyöve. Vásárlással csakis ilyenek követel-
tessenek. — Gyermek tápmalátálszt 1 frt, 2 kr. — Egy malátáfordó 50 és 50 kr.

Főraktárak: Csanak József, Rickl J. Zelmós, Geréby
Fülöp, Varga Lajos, Debreczenben. A valódi Hoff-féle malátá
egészség ser 60 kr. Debreczen, továbbá Korányi Imre gyógytárában Nyireg-haz,
(Kis-Sámu) Janki Antalnál N.-Váradon.

38.

Birtok eladási hirdetés.

Gróf Dégenfeld Gusztáv ur Ö Mel-
tósága tulajdonát képező, az ujfehértói
bátarban az u. n. „Sóstóhát“ és
„Micskén“ lévő 146—1200 □ öles hol-
dat tevő külsőség és a községben bent-
lévő öt belső telek az azokon találtató
épületekkel s kertekkel együtt szabad
kézből áruba bocsájtatik.

Az összes ingatlanok tömeges ve-
vője előnyben részesítették, de a neve-
zett birtokra részenként is elfogadtatik
írásbeli vagy szóbeli ajánlat.

A netaláni ajánlatok alatt írott
uradalmi számvevőhöz lesznek beadandók.
Kelt Téglyáson 1886. janár hó 25én

Kerekes István
uradalmi számvevő.

Előnyös kereset!

Minden állásu egy helyben lakó egyé-
nek, kik állam- és díj-sorsjegyek részlet-
fizetés mellett eladásával az 1883. évi
XXXI törvényczikk szerint foglalkozni
ohajtanak egy első rangu budapesti bank-
ház által rendkívüli előnyös feltételek
mellett felvételnek; némi tevékenység
mellett

100—200 ftnyi havi keresetre
számíthatni.

Ajánlatok az eddigi foglalkozás megnevezésé-
vel. Mosse Rudolf urhoz Bécs, sub. J. 1150.
intézendők.

KÖNYV- és KÖNYOMDAI-MUNKÁK FELVÁLLALTATNAK.

KUTASI IMRE

KÖNYV- és KÖNYOMDÁJA
DEBRECZEN, Főpiacz. Sz. NAGY KAROLY ház.

Ajánlja magát mindenféle

KÖNYV- és KÖNYOMDAI-MUNKÁK

gyors és pontos elkészítésére; elvállal:

tankönyveket, hírlapokat és folyóiratokat minden nyelven, ét-bor- és árlapokat;

diszmuveket arany- ezüst és szinnyomatban; a törvénykezéshez megkivántató

ROVATOZOTT IVEKET;

disztes egybekelési- és látogató-jogyeket.

Szóval a nyomdászat köréhez tartozó megrendelések gyorsan és hiba nélkül, a legutányosabb árban eszközöltetnek.

A papir gyári árban számíttatik

HIRDETÉSEKET a kiadásomban hetenkint ötször megjelenő DEBRECZEN-cz. hírlapban a legolcsóbban számítva közzé teszek.

KUTASI IMRE.
könyv- és könyomda-tulajdonos.

DEBRECZENBEN, FŐPIACZ, SZ. NAGY KAROLY ház.

KITÜNTETÉS
SZEGERD
érdeméremmel
1876.

KITÜNTETÉS
SZÉKES-
FEHÉRVÁR
ezüstérem 1878.

KITÜNTETÉS
LONDON

DISZOKLEVÉL
1871-ben.